

Sen, který může vše změnit

13. března 2024

Procházím se po ulicích města, které bereme jako svůj domov. Každý den se zde probouzíme a usínáme. Všechno kolem nás bereme jako samozřejmost. Ale zeptali jsme se někdy sami sebe, jestli tady chceme žít? Je to život, kterým chceme žít?

Ve sluchátkách mi hraje hudba a já pozoruji okolní svět. Přemýšlím, jestli jsou lidé, které míjím, šťastní. Vidím malé děti, jak si spolu hrají na hřišti. Vidím partu pubertáků, kteří neví, co se svým životem. Na lavičce se hádají dospěláci. Přepadá mě smutek. Nevím, jestli se mi chce smát nebo brečet. V hlavě mám prázdno. Pokračuji ve své cestě. Atmosféra skromného parku a přírody vedle mě mi zase dodá uklidňující pocit. Přehlížím pohozené odpadky, přehlížím zničené lavičky. Snažím se myslet na dobré věci. Před sebou vidím babičku, která se na mě usmívá. Je šťastná. Tato stará paní si užívá své poslední chvíle. Zažila si totiž své a ví, že největším darem člověka je svoboda, kterou tohle město má. Pořád je tady ale otázka: může být na sebe město hrdé?

Stmívá se a já se blížím k osamělým uličkám. Sluchátka už v uších nemám. Bojím se. Slyším opilé bezdomovce. Hulákají na sebe. V celém těle pocítuji strach. Když se konečně cítím v bezpečí, nedá mi to a celou cestu domů přemýšlím. V noci se mi ale zdá zvláštní sen a najednou vidím Třinec takový, jaký by mohl jednou být. Nacházím všechna možná řešení. Stojím před moderním městem Třinec. Ulice jsou upravené a čisté. Studenti tráví čas v nových budovách, kde se mohou vzdělávat nebo jen kvalitně trávit svůj volný čas. Rodinky se procházejí a smějí se spolu. Okolí zkrášluje zelené parky a lesíky. Převládá zde radostná atmosféra. Pak všechno najednou zmizí. Probouzím se.

Přes okna slyším výkřiky drzých děcek. Jsem zase zpátky v realitě. V tom starém městě plném otrávených lidí. Takhle to prostě dál nejde! Ten pocit štěstí, který jsem cítila ve snu, nemůže jen tak zmizet. Začíná se mi v hlavě rodit plán. Dám dohromady partu mladých lidí. Rozjedeme nový projekt, který se bude jmenovat: Zachraň Třinec! Společně začneme vytvářet nová díla a uděláme z Třince vysněné město. Vybudujeme nové stavby a pro bezdomovce postavíme ubytovny, kde budou moct bydlet a pracovat. Ale budeme k tomu potřebovat něco důležitého. Lidé se budou muset změnit. Budou se muset začít zajímat o to, v čem žijeme a s kým žijeme. Sami nezmůžeme nic. Pokud se ale sjednotíme, budeme mít sílu udělat z Třince opravdový domov. Za ty roky se nezměnilo skoro nic, ale rok 2024 bude výjimečný.

Jednota dokáže hodně!